

Боднар Ольга

асистент

ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»

м. Бережани

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В умовах безпосередніх економічних змін інновації стають основним чинником, що сприяє динамічному розвитку і підвищенню результативності функціонування як окремих ринкових суб'єктів господарювання, так і економічних систем загалом. Розвиток в аграрному виробництві інноваційних процесів, у свою чергу, потребує інвестицій. Тому інвестиційна політика держави має спрямовуватися на формування інвестиційно – інноваційної моделі економічного зростання.

Проте й надалі залишається актуальною проблема подолання недосконалості системи державного регулювання у сфері науки, технологій та інновацій, значного скорочення обсягів фінансування наукових досліджень, що гальмує розробку і впровадження інноваційної продукції в аграрній сфері.

Тому без реформування системи влади та повної модернізації економіки, переходу на високотехнологічне й енергоефективне виробництво аграрний сектор не тільки не прогресуватиме, а й буде деградувати.

За обставин, коли економічні відносини сільськогосподарських товаровиробників із науковими установами здійснюються на ринкових засадах, головним джерелом реалізації науково – інноваційних розробок в аграрній сфері виступає ринок інноваційної продукції.

Основними умовами його виникнення і функціонування є, по – перше, суспільний поділ праці, завдяки якому відбувається спеціалізація учасників ринкових відносин; по – друге, повна самостійність ринкових суб'єктів у виборі: виробничо – господарської діяльності, придбанні засобів виробництва, визначенні умов і місця реалізації інноваційної продукції, що пов'язано з намаганням кожного отримати особистий прибуток та є підґрунтям для конкуренції; по – третє, задоволення платоспроможного попиту споживачів на умовах вільної взаємної згоди на відшкодування понесених витрат, еквівалентного обміну і конкурентоспроможності[1, с. 115].

Ефективне функціонування ринку інноваційної продукції стане можливим лише при паралельному застосуванні та комбінуванні методів ринкового механізму самоорганізації й системи державного регулювання. Тому необхідно вдосконалювати механізм державної підтримки та регулювання розвитку ринку в напрямі створення конкурентного середовища; здійснення фінансової підтримки сільськогосподарських товаровиробників за рахунок надання їм можливостей придбання інноваційної продукції в кредит; удосконалення системи ціноутворення на інноваційну продукцію; зростання платоспроможного попиту споживачів; створення системи моніторингу й інформації щодо аналізу та прогнозування кон'юнктури ринку інноваційної продукції [3, с.127].

**Міжнародна науково-практична конференція
«Виклики соціально-орієнтованої економіки в євроінтеграційних умовах»**

При цьому важливо зазначити, що державні кошти мають бути направлені у виробництво з високою доданою вартістю, яке випускатиме конкурентоспроможні товари й послуги. Державна підтримка повинна ґрунтуватися не на безкоштовному дотуванні того чи іншого виробництва, а стати каталізатором залучення приватних інвестицій, з якими держава разом буде нести стовідсоткові ризики та одержуватиме відповідні вигоди від ефективного виробництва, мов інвестор.

Проте на даний час ряд проблем в інноваційній сфері залишається ще не вирішеним. До них можна віднести неповноцінну державну систему захисту прав на інтелектуальну власність, відсутність фінансування й ефективної державної інноваційної політики, відсутність у країні попиту на результати наукових досліджень, неналежне інституційне забезпечення інноваційної діяльності.

З метою удосконалення інституційного середовища здійснення інноваційної діяльності в Україні необхідно: відновити фінансування заходів, спрямованих на розвиток інноваційної інфраструктури, розробити комплекс інструментів державної підтримки інноваційної діяльності малих та середніх підприємств, забезпечити організацію дієвої експертної оцінки економічної ефективності інвестиційно – інноваційних проектів, стимулювати науково – дослідну та технологічну кооперацію [4, с. 50].

Таким чином, пріоритетними напрямками інноваційної політики на сучасному етапі розвитку аграрного сектору економіки повинні стати: стимулювання інноваційної активності підприємництва, системний підхід в управлінні інноваційним розвитком, інформатизація суспільства, адаптація інноваційної системи України до умов глобалізації та підвищення її конкурентоспроможності тощо.

Список використаних джерел

1. Білозор Л.В. Інноваційна продукція в аграрній сфері: ідентифікація, створення та використання./Л.В. Білозор// Економіка АПК. -2012. -№10. –С. 114 -119.
2. Білозор Л.В. Попит та пропозиції на ринку інноваційної продукції/Л.В. Білозор// Економіка АПК. -2005. -№9. С. 125 – 129.
3. Жаліло Я.А. Післякризовий розвиток економіки України: засади стратегії модернізації/Я.А. Жаліло, Д.С. Покришка. Я.В. Белінська [та ін.]. –К.: НІСД, 2011. -66с.